

Paní Svatava Syrová ovlivnila životy mnoha lidí ze svého okolí. Jako paní učitelka působila na nejmenší děti tří generací a jako sestra sokolka se zasloužila o mnoho sportovních zážitků dětí i dospělých. Ale vraťme se na začátek.

Paní Syrová se narodila 20. 1. 1936 jako nejstarší ze tří dětí, měla ještě mladšího bratra a sestru. Paní Syrová vyprávěla, že hned po narození ji i přes lednové mrazy běžel tatínek s nadšením ukázat sousedům. Rodina žila v Nových Dvorech. Paní Syrová jako malá zažila 2. světovou válku. Vzpomínala, že režim byl velmi přísný, každý občan musel nahlásit, kolik má na dvoře zvířat. Pak chodily od domu k domu prohlídky gestapa, a když někde počet nesouhlasil, byli ti lidé potrestáni.

Do první třídy nastoupila do obecné školy v Doksanech, poté přestoupila do měšťanské školy v Brozanech nad Ohří. Ve škole se jí líbilo a učila se velmi dobře. Chtěla pracovat ve farmácii, a tak měla v plánu jít na gymnázium. U závěrečných zkoušek měla výborné výsledky, ale na gymnáziu studovat nemohla. Důvodem bylo to, že její tatínek nesouhlasil s tehdejším režimem a lidé to o něm věděli. Paní Syrová se poté rozhodla, že půjde do školství. Velké překvapení to nebylo, protože v její rodině bylo mnoho kantorů.

Po studiu se paní Syrová seznámila se svým budoucím manželem a v roce 1957 se za něj provdala. Byl to muž, který byl také kvůli svým demokratickým názorům nepohodlný komunistickému režimu. Po svatbě si paní Syrovou předvolala paní inspektorka na okres a řekla jí: „Koho jste si to, soudružko, vzala, měla jste se s námi přijít poradit, než jste se vdávala.“ Její muž byl totiž odveden k PTP. To byly pomocné technické prapory neboli vojenské tábory nucených prací. Tam byly v letech 1950 – 1954 odváděny politicky nespolehlivé osoby na práci a převýchovu. Pan Syrový byl odveden v prosinci roku 1952. Všiml si, že se mu při odvodu všichni dívají na ruce. Později zjistil, že měl v posudku napsáno, že se štítí práce. Jenže on sklízел řepu, vše se tehdy sklízelo ručně a byla to poměrně náročná práce, na rukách měl samé mozoly. O rok později žádal prostřednictvím JZD v Brozanech o propuštění. Dostal takovou odpověď: „Jmenovaný neskýtá záruky, že by byl přínosem a platnou silou pro rozvoj JZD, spíše by byl brzdou ve Vaší práci, neboť ještě nenašel poměr k budování socialistické vesnice.“ Pan Syrový byl propuštěn až v roce 1954, kdy byly PTP zrušeny.

První zkušenosti s dětmi získala paní Syrová v mateřské škole v Hrdlech, kde učila dva roky. Poté se věnovala dětem v družině v Terezíně, odkud po roce odešla, protože se jí narodil syn. Mateřská dovolená však byla v té době velmi krátká, pouze čtyři měsíce. Pak se jí v dopoledních hodinách o syna starala maminka jejího manžela a paní Syrová začala vyučovat na základní škole v Bohušovicích nad Ohří. V roce 1963 přestoupila na naši školu v Brozanech nad Ohří, aby

nemusela do práce dojíždět. Na brozanské škole učila krásných 53 let, tedy až do roku 2016. Na tuto dobu vzpomíná ráda, byla zde spokojená. Učila malé děti na prvním stupni, především první a druhou třídu. Nejvíce ji bavila práce s prvňáčky. Byla potěšena, když na konci školního roku u svých žáků uviděla, kolik nových znalostí a dovedností se naučili. Se svými žáky jezdila každý rok na výlety, ze kterých má nezapomenutelné zážitky. Mnoho bývalých žáků se k ní stále hlásí. To, že si na ni vzpomenu, ji vždy potěší. V pozdějších letech chodila na naši školu suplovat, vždy dbala na pořádek a klid ve třídě. Učitelskému povolání se věnovala neuvěřitelných 61 let.

Zásluhou paní Syrové byly také odhaleny dvě pamětní desky mužům, kteří bojovali za svobodu ve 2. světové válce. První z nich dne 25. 6. 2016 bratrům Bohumilovi a Josefovi Ševicovým na jejich rodném domě v Nových Dvorech. Bohumil Ševic bojoval na straně generála de Gaulla ve Velké Británii, Josef Ševic působil jako letec britského královského letectva RAF.

Druhá pamětní deska byla odhalena dne 18. 7. 2017 v Rochově na domě č.p. 8, rodném domě velitele tanku československé samostatné obrněné brigády Václava Zahálky. Slavnosti se zúčastnila i dcera pana Zahálky, která žije v Austrálii.

Paní Syrová se také věnovala dětem v Sokole. Její maminka i tatínek byli členy Sokola v Nových Dvorech a podle slov paní Syrové: „Jak někdo přijde k Sokolu, tak už to je na celý život.“ Paní Syrová se poprvé zúčastnila sokolského sletu v roce 1948 jako žákyně. Tehdy trval sokolský slet tři týdny. Paní Syrová vzpomínala, jak lidé odvraceli hlavy, když kolem projížděl Klement Gottwald.

Krátce nato byl Sokol zrušen. Po sametové revoluci se paní Syrová hned v lednu 1990 spojila s Ústředním sokolským výborem v Praze a spolu s p. Havlíkem, jeho manželkou a p. Danou Havlíkovou obnovili činnost Sokola v Brozanech. Hned začali cvičit s mladším žactvem, později se přidaly i aktivity pro dospělé: volejbal, kin-bal, kulturistika. V roce 1994 se nejmladší žactvo a starší žákyně zúčastnily sletu na Strahově. Každoročně také pořádali novoroční výstupy na okolní kopce – Milešovku, Košťálov, Kalich. Od roku 2004 pořádali výlety k pramenům českých řek, první byl k prameni Ohře, následovaly řeky Labe, Vltava, Ploučnice . . . Díky paní Syrové prožili tedy děti i dospělí v rámci Sokola mnoho krásných zážitků.

Kvůli pandemii covidu paní Syrová své aktivity omezila. V současné době se k nim opět vrací a plánuje se vrátit i do Sokola. Doufá, že Sokol si získá srdce zejména mladých lidí. Nyní pomáhá s hlídáním vnoučat, rodina je pro ni velmi důležitá. Jejím přáním je, aby se zlepšily vztahy mezi lidmi, aby bylo více porozumění a dobré nálady. Všem mladým lidem přeje, aby se jim v budoucnu splnila všechna jejich přání.